

Porta-veu del SINDICAT AGRÍCOLA CATOLIC de Banyoles i sa comarca

Redacció i Administració:

Sindicat Agrícola

Banyoles

ANY XVI NÚM. 289

Banyoles, 21 de març de 1934

**El Sindicat és l'amic
dels agricultors**

QUARANTA HORES

Igual que els altres anys, el dia 25 de març, diumenge de Rams, de 5 a 6 de la tarda, a la solemnitat de les Quaranta Hores de la nostra Parròquia, serem rebuts en audiència especial i amorosíssima, pel nostre bon Jesús, els socis del Sindicat Agrícola.

La Junta seguríssima que, com en els anys anteriors, els socis es consideraran singularment honorats de poder tributar un públic i fervent homenatge d'amor i veneració al nostre amantíssim Jesús Sagramentat, i que tots quants puguin acudiran joiosos a aquesta modesta, però entusiasta, manifestació eucarística.

Hi haurà trisagi cantat i motets a càrrec de la Capella parroquial i sermó pel nostre consiliari

Rev. Pere Dausà, Prev.

El punt de reunió serà, com de costum, a la sala de Juntes del Sindicat a dos quarts de cinc de la tarda.

De la vida**VIOLES**

M'agrada a mi el temps de les violes. Les violes són fresques, perfumades i humils. Un pom de violes és una cosa molt maca.

La Quaresma és el temps de les violes. Els diumenges a la tarda, les noies surten a colles a buscar-ne pels marges. Canten i riuen alegres, com un vol de pardals. Es posen una viola a la boca, en fan un pomell i se'l posen al pit, i al vespre les posen en un gerro d'aigua davant de la Mare de Déu dels Dolors de la seva cambra o van a portar-les als peus del Sant Crist...

Es bonic de veure un ram de violes als peus del Sant Crist de Santa Maria o del Monestir.

M'agraden les violes. Són perfumades com la virtut, són morades com la penitència... Quan surten les violes pels prats, els capellans porten casulla morada a l'església.

El temps de les violes és el temps d'anar a complir. Els passats, quan arribava la Quaresma—ja se sabia—era cosa de treure de la caixa el gec de panyo i el mocador de seda, i anar a complir com a bons cristians.

Els passats, al cel descansin, ho feien així.

C. SANRAMON

Els explotadors dels pagesos, són enemics del Sindicat. El dia que els agricultors es convencin d'aquesta gran veritat no n'hi haurà un sol que no sigui dels nostres.

Elogi del pagès

Es cosa altament lamentable que els escriptors i dibuixants de ciutats, influïts per una cultura ateneïsta decadent, sovint prenent el pagès per cap de turc ridiculitzant-lo amb llurs sàtires i caricatures. Pot-ser sí que trasplantat el pagès a ciutat, posant-lo en un ambient que no és el seu, causarà en alguna patotxada que la cursileria ciutadana trobarà ridícula; però he vist també com es comporten els ciutadans trasplantats a pagès i a fe, que omplirien d'arguments les carteres satíriques i caricaturistes, poso per cas, quan confonen el margall amb el blat o quan prenen el zig-zig de la cigala pel cant del rossinyol.

Jo trobo que la paraula *pagès* l'hauríem tots de pronunciar a boca plena i amb tota reverència com qualificatiu d'una altíssima dignitat. Si pre-

nem, la humanitat com una gran família, trobarem que la major part de les funcions paternals les fa la pagesia.

Es funció paterna mantenir els fills i guanyar llur pa i els pagesos mantenen i donen menjar a tota la societat, produint el pa propi i el de tots els altres.

Es funció paterna treballar més que cap altre membre de la família i la pagesia treballa més que cap altra classe social i treballen no amb treball fingit d'aquella mena que només té per objecte fer canviar els diners d'armilla, sinó amb treball veritable que produeix coses necessàries i que quan canvia els fruits per diners dona coses millors que les que rep.

Es funció paterna tornar la salut als fills malalts. I digueu-me on van a guarir-se sinó a pagès els malmesos per les neurastènies ciutadanes?

Es funció paterna transmetre als fills les tradicions pairals i l'amor a la pàtria i aquesta la fa també la pagesia més i millor que cap altra classe social; que jo no sé què tenen les ciutats modernes que semblen nascudes dins la societat de pares desconeguts, com els bolets que neixen d'una llavor invisible i vénen a semblar com unes aglomeracions inorgàniques sense pàtria, ni tradició, ni veritable coordinació de llurs elements.

Es funció paterna ensenyar a parlar els fills. I on s'aprèn a parlar el llenguatge pairal sinó a pagès? I on s'espantalla aquest llenguatge sinó a les ciutats obertes a totes les influències forasteres? Però que ens ha de sorprendre si els pagesos són els que l'han fet l'idioma, posant nom, com va fer Adam, a totes les coses i a totes les accions i a totes les circumstàncies, noms que només que ells els saben i d'ells els han de passar als pactes, literats i filòlegs que embelleixen la llengua i en fan l'inventari!

I aquesta especial saviesa que té el pagès de saber parlar millor que ningú, em porta per la mà a parlar de la dignitat del pagès per la molta saviesa que té i tan modest com sol ésser que fins ell mateix es té per ase. Potser fóra una mica més orgullós si es conegués millor!

Qui no haurà fet alguna vegada comparances entre el pagès i l'obrer de fàbrica? Com és limitat el camp de les coneixences d'aquest darrer! Especialitzat davant d'una màquina qualsevol, té certament el mèrit de saber-la manejar; però cambieu-hi l'instrument o la màquina i ja el teniu mig perdut, ja té de començar altra cop l'aprenentatge. No així el pagès que té un camp d'acció molt més ampla. Ell llaura, sembra, magenca, xarcola, sega i bat, ell empelta i poda, ell elabora el vi i embala la fruita, i si té molt de pagès, quan convé fa d'industrial i de comerciant. I sap les lleis de la naturalesa, les que fan grillar i granar la llevor, els efectes del sol i de la pluja, i dels adobs i de les treballades i també, aïll els desastres de les pedre-

gades i de la secada i de totes les plagues que malmeten els conreus, que ell us contarà d'una a una.

Jo no sé si sabran gaire de llegir llibres de paper, mes cada dia llegeixen aquest llibre sempre obert de la naturalesa, on s'hi aprenen sempre coses noves. No sé tampoc si tindran l'art d'escriure amb ploma i tinta, mes, sovint escriuen sàvies lletres a la terra amb la rella i la suor de llur front.

Ja sé que se'ls acusa, mai diríeu de què? De rutinaris. Mes jo em pregunto: Es que val gran cosa la ciència fins i tant que les seves doctrines han cristal·litzat a la pràctica d'una rutina ben experimentada? Es que l'art té algun valor fins i tant que s'han concretat les habituds gairebé inconscients de l'artista? Perquè hem de saber veure i entendre que la rutina no és altra cosa que la ciència i l'art en activitat, passades pel sedaç de l'experiència comprovada per un llarg període de temps i si bé és veritat que el pagès no hi ha d'estar tan agarrat que no sàpiga evolucionar quan una ben provada experiència així ho aconsella, també és cert que no l'ha d'abandonar abans d'hora i fins ens atrevim a afirmar que per regla general més disbarats es fan en l'art del pagès per girar-se a tot vent i per voler mudar de sistemes per l'atracció de la novetat, que no pas per la tossuderia de pràctiques antiquades. Certament hem vist molts més fracassos dels innovadors que no dels rutinaris. I encara dirà el que sotscriu aquest article: I és que en les seves correrries per Catalunya amb la missió docent a que el càrrec l'ha obligat, entén que té molt més valor el que ha après dels pagesos que el que els ha ensenyat.

Tingui doncs el pagès consciència de la seva dignitat i el seu valer i tingui compte de conservar el seny comú i el seny pairal que el fan superior a altres classes a fi que pugui realitzar la missió social que li està encomanada.

JAUME RAVENTÓS

Soci: Estima el teu Sindicat, i ajuda'l en tot el que et siga possible, que ell t'ajudarà a tu.

Com entenem l'apoliticisme dels Sindicats Agrícoles

En moltes ocasions ha estat posat en dubte l'apoliticisme dels Sindicats Agrícoles. Els bescantadors de les nostres entitats han aprofitat qualsevol ocasió per fer aquestes afirmacions absurdes que en unes ocasions són mal intencionades i en altres productes de la ignorància de tot el que es refereix a l'organització i orientacions de les associacions pageses.

No escrivim aquestes declaracions, doncs, pels mal intencionats. Les dediquem als que interressi saber com viuen i què persegueixen els Sindicats

Agrícoles i quina és la seva política. Perquè els Sindicats, malgrat que són apolítics, tenen la seva política.

Heu's ací l'explicació de la paradoxa: Quan no existien aquestes agrupacions de defensa agrícola, dominava al pagès l'esperit mesquí d'una vida individualista en tots els seus defectes. L'única expansió, l'única comunicació amb la societat es produïa en aquests moments en què les lleis criaven a la consulta dels ciutadans. I aleshores el pagès era mimat, per no dir enganyat, amb les promeses d'un benestar pel futur que mai arribarà a ésser una realitat. Veia amb l'acte de complir un deure, una millora, un respecte o una atenció. Inconscientment es classificava cada pagès en les fileres d'un partit o passava a formar part del domini d'un caciquisme.

Diem inconscientment perquè el pagès mai ha tingut ocasió ni fonament per sentir dintre seu l'escalf d'un ideal. Abans de sentir-se l'ideal és necessari haver comprovat les realitats que aquest pot proporcionar. El pagès no es sentia emparat ni tan sols gaudia d'aquells principis de germanor que fan suportables les contrarietats. Era despreciat, poc atès i qualificat amb menyspreu. Tot ho devia condicionar a la casualitat o a les petites competències dels seus exploradors. Breu, el pagès sentia dintre seu aquest apoliticisme que avui és el lema de les entitats pageses.

Però vingué la llei de Sindicats Agrícoles. Es formaren i funcionaren aquestes entitats i fou aleshores quan començà aquesta política veritat de defensa i emprar d'uns interessos que essent el fonament de tota una economia s'havien tingut en el recó de l'oblit.

Deixant de banda programes de partit es començà a comprovar les necessitats de defensar els agricultors i els seus treballs i les seves produccions. Hom qualificà de confusionisme la decisió de classificar els homes i no els ideals. Precisament aquesta és la política peculiar dels pagesos i de les seves associacions.

Podrà dir-se, podrà creure's que aquesta mena de procedir és estranya. Evidentment, però si és estranya no pot negar-se que és molt pràctica. Ningú vol apoiar a qui no ha manifestat abans que seguirà pagant amb una actitud recíproca.

Heus ací el camí, malgrat el confusionisme, que pot portar els pagesos a sentir un ideal. Serà quan tots els que formin part del partit que sent l'ideal determinat comprenguin els problemes agrícoles i es donin compte que cal un esforç per ajudar a la manifestació més dura del treball com ho és evidentment el treball agrícola.

Mentrestant no s'intenti qualificar la política dels pagesos i de les seves entitats com una política d'invitació a la rectificació. Serà obligar a consignar en els problemes de partit un programa mínim de la concepció dels problemes agrícoles.

Pot dir doncs ningú que és falsa la posició d'apoliticisme que guia als Sindicats Agrícoles i als propis pagesos?

Seria falsa la nostra política si no fos d'aplicació en tot el seu fons. Nosaltres podem demostrar amb fets que l'apliquem i l'aplicarem mentre durin les circumstàncies que ens obliguen a procedir així.

En els moments de pactes entre partits afins, en els moments en què tots els que hi han formats van a confeccionar les candidatures per a sometrelles a la consideració dels seus votants és quan els pagesos senten la més gran expectació. Es filla aquesta expectació de la curiositat de conèixer els noms de cada candidatura per començar a fer un estudi de cada una d'elles, per llegir els seus noms, per recordar procediments de cada un i fer la selecció que com ja hem dit és avui la norma política.

Són inútils les coaccions al pagès. El pagès ja té un criteri polític molt ben format. El lema «m'ajudes i t'ajudaré» és el que considera més. L'ideal del pagès passa a segon terme per considerar tot el referent a unes condicions o a unes atencions o a unes garanties de defensa de les seves coses.

Tot això és el que volem consignar. No se'ns vulgui després culpar de confusionistes. Els confusionistes són aquells que ens volen fer empassar l'espina de protegir a un contrari per disciplinat que estigui a l'Estatut d'un partit.

Són confusionistes, també, aquelles entitats que movent-se com a Sindicats Agrícoles donen peu amb la seva actuació a que se les inclogui dintre les ramificacions de la política d'un partit determinat.

En el transcurs de les nostres modestes anotacions sols hem esmentat els pagesos. No oblidem, malgrat tot, que en les consultes electorals també hi intervenen les nostres companyes.

I el que en l'ordre general és un interrogant en el referent al nostre cas és la definició més clara que ni té el valor d'una profecia sinó d'un convenciment absolut.

Les pageses intervindran en les urnes per seguir pas a pas aquesta conducta nostra fins a superar-la i millorar-la.

Elles no voldran tenir segurament la responsabilitat d'apoiar cap enemic per facilitat que aquest tingui en fer-les veure altres problemes que no tinguin precisament els nostres problemes. Perque amb tot i la quantia de quedar solucionats problemes d'altres ordres, nosaltres creiem que sense que s'atengni als d'ordre agrícola no tenim cap raó de sentir-nos contents ni a redós d'aquesta realitat tan evident com és la obligació del nostre pa de cada dia, precisament en aquests moments en que el problema del conreu i exportació de plantes ens el penja en lloc difícil d'abastar-lo.

Programes? Propòsits? Necessitem fets. Sinó dels partits almenys dels homes conscients que hi ha dintre els partits.

Aquests homes són els que devem posar a primer terme en anar a complir els nostres deures ciutadans.

PERE CABOT

Del *Diari de Mataró*

Soci: Si saps els teus deures de bon associat, en qualsevol tertúlia sigui de taula de cafè com de plaça, sabràs defensar el teu Sindicat, com els teus propis interessos.

Protecció o esclavitud?

Sempre hem estat contraris de les intervencions de l'Estat en coses de la pagesia. Ho som perquè som partidaris de la llibertat individual, sempre que no sigui llibertinatge. Ho som perquè l'experiència ha demostrat que mai, ni ara ni abans, les intervencions governamentals no han proporcionat a la pagesia més que estralls i calamitats de tota mena.

Fa catorze anys, en les primeres intervencions de l'Estat en el mercat de blats, amb les primeres taxes, amb aquells famosos compradors únics, es va començar a punxar l'economia agrària. Tenien por aleshores que el pagès es faria massa ric, i el pagès ric, independent, fa massa por als polítics. No poden dominar-lo ni enganyar-lo com els convé.

Després, en època de la dictadura, amb l'excusa de voler protegir al pagès, es posaren unes taxes que només servien per a enriquir el comerciant.

Ara — i volem creure que amb tota la bona fe — també l'Estat ha volgut intervenir novament en la regularització dels mercats i dels preus, i el resultat no ha pogut ésser més contraproductiu al fi que es proposaven.

Hom no sap si en les altres nacions passa el mateix que a Espanya on sembla que l'Estat ha d'ésser la dida de tots els ciutadans. Tot ho esperem del govern. La majoria dels espanyols volen que l'Estat els empleï, altres que vetlli els seus negocis, altres que protegeixi la seva indústria, i fins i tot sembla que els pagesos ho hagin d'esperar tot de l'Estat. Això sí, tots cridem contra l'Estat que ens fa pagar i segons diuen no es preocupa prou d'allò que nosaltres voldríem. Potser massa que se'n preocupa. Almenys en el que fa referència a les coses del pagès, podem afirmar que se n'està cuidant massa.

Allò que diuen els castellans *carinyo que mata* és el que passa a la pagesia. Totes les proteccions massa declarades que fins ara hem rebut dels poders públics, han estat com aquelles purgues en forma de confits que es donen a les criatures. Però del mal el menys si aquestes purgues ens servissin

per un bé de la salut, ens tornessin o ens portessin l'anaigament del nostre organisme. Més clar, ens en sabéssim valer i ens convencéssim que des de les altures del poder no serà mai possible que ens vingui res favorable.

Certament que les modernes teories d'aquests partits que es diuen avançats tendeixen precisament a això. A què l'Estat sigui el pare pedaç de tot i de tots, i que el ciutadà sigui un be d'un gran ramat, que surti a pasturar quan el pastor vulgui, i el portin a l'escorxadador quan convingui. Diuen que som en temps de llibertat i fins per a sortir de casa necessitarem un permís, i per fer les necessitats una guia.

Està molt bé l'organització, és molt convenient l'ordre en les coses, però per a organitzar és necessita tenir els coneixements molt clars d'allò que es porta entre mans, perquè el que es tracta d'encarrilar no descarrili més. Com més ampli i més extens és el que es vol organitzar, més perill es corre del fracàs, i a voltes es provoca una catàstrofe.

Un exèrcit es movilitza molt bé a la veu del comandament, però és necessari no solament que el general sàpiga manar, sinó també que els soldats hagin après la instrucció abans. Un exèrcit que al costat de cada soldat hi hagués d'anar un oficial i dir-li els moviments que ha de fer, sobraria el soldat i sobraria l'oficial.

Es de baix, en el primer rengle, on s'ha d'imposar la disciplina, on han d'apendre la instrucció si des de dalt volen que les ordres que es donin siguin eficients.

Mentre per les raons que siguin i que ara no volem escatir, la producció estigui desorganitzada, tot intent d'organitzar-la per decret agreujarà la desorganització.

Mentre la pagesia sigui com una moderna torre de Babel, que quan necessitem blat no sabem que del vi, i quan ens manca carn ens sobra blat, i fer sempre ens manca una cosa i ens en sobren dues, la nació en patirà però la pagesia en tocarà les conseqüències.

Hem de protestar contra l'exagerat intervencionisme de l'Estat en les coses del pagès, almenys fins que es demostrï la seva capacitat per fer-ho o fins que nosaltres estiguem en condicions d'obeir. Que ens cobrin contribucions, que mantinguin l'ordre, que administrin justícia, però que deixin treballar els pocs que encara en tenen ganes, que no compliquin més la vida, ni posin més traves, que no protegeixin més la pagesia.

Si volen que solament mengem pa, al menys que tinguem llibertat.

De *El Sindicat*

Socis: El Sindicat és vostre. Apoieu-lo i defenseu-lo com a cosa vostra. Procureu que totes les seccions tinguin molt moviment, que el moviment és la vida.

¡Agricultors! Recordeu-vos d'assegurar les vostres collites a la Caixa de segurs contra la pedregada

L'objecte de la qual és que tot pagès pugui tenir assegurada la seva collita, contra els inevitables efectes de la pedra.

Pagesos, recordeu-vos que el que us costa tan-tes suades durant l'any ho podeu perdre amb menys de cinc minuts.

Pagesos, tingueu present que amb pocs moments podeu perdre el pa de l'any i podeu evitar-ho assegurant-ho a la Caixa.

Aquesta Caixa no és cap Companyia de Segurs, sinó una mútua subvencionada per l'Estat, la qual porta pagades més d'un milió i mig més de pessetes que les recaptades entre els assegurats.

Un home sol no pot defensar-se; s'ha de deixar atropellar per l'enemic més fort. Un pagès sol, no té força. La unió dels pagesos en el Sindicat, és la força dels pagesos.

Notes casolanes

Socis. — *Altes:* Anna Serra d'aquesta; Miquel Quintana de Palol de Rebardit; Andreu Corominola de Sant Miquel de Campmajor; Marià Casadevall d'aquesta; Joan Dilmé de Mata i Manuel Bonaventura d'aquesta.

Molineria. — Han entrat a la farinera 315.261 quilos de blat i al molí 288.633 de gra.

Carnisseria. — S'han sacrificat 474 xais; 102 porcs i 74 vedelles.

Fleca. — S'han pastat 419 saques de farina per a la casa i 392 per a particulars.

Secció comercial. — S'han despatxat durant aquesta temporada els següents gèneres: 34,137 quilos de superfosfat 18/20; 2.052 de nitrat de sosa; 2.742 d'adob orgànic; 8.364 de sulfat amònic; 6,798 de clorur de potassa; 214 de sulfat de ferro; 45 de sulfat de coure; 29.556 de moresc; 25,053 d'ordi; 7,682 de civada; 7,344 de faves; 262 de favó; 1,360 de veces; 109 de mill; 45 de panís; 88 de mongetes; 107 de cigrons; 2.974 d'arrós; 4.680 de garrofes; 14.200 de pulpa; 250 d'enèrgic; 93 de grana d'auserda; 5.120 de sal; 5.966 de garvillo; 187 de boles de sal; 51.924 de despulles; i 36.274 de farina.

Mutualitat segur matxos. — *Altes:* Pòlissa número 683, Jaume Rustollet d'Esponellà, assegura una mula per valor de 800 ptes.; 684, Lluís Terradellas d'aquesta, un matxo per 1.200 ptes.; 685, Josep Castanyer d'aquesta, un per 800 ptes.; 686, Josep Verdager de Guemol, un per 1.200 ptes.; 687, Martirià Badosa d'aquesta, un per 1.200 ptes.,

688, Joaquim Farrarons de Càn Puig, un per 1.040 ptes.; 689, Miquel Quintana de Palol, un per 1.120 ptes.; 690, Miquel Roura d'aquesta, un per 500 ptes.; 691, Miquel Roura d'aquesta, un per 450 ptes.; 692, Joan Carles G. de Mas Riera, un per 1.000 ptes.; 693, 694 i 695, Jaume Rustollet d'Esponellà, per 800 ptes. cada una; 696, Martirià Savalls de Borgonyà, un per 1.040 ptes.; 697, Joaquim Planel·la de Mieres, un per 800 ptes.; 698, Salvador Castanyer d'aquesta, un per 800 ptes.; 699, 700, 701 i 702, Joan Colom d'aquesta, quatre per 800 ptes. cada un; 703, Francesc Verdaguer de Guemol, un per 800 ptes.; 704, Sadurní Busquets de Vilert, un per 900 ptes.; 705, Emili Canadell de Puigpalter, un per 1.200 ptes.; 706, Sebastià Congost de Vilert, un per 800 ptes.; 707, Joan Dilmé de Mata, un per 700 ptes.; 708, Joan Tarrats d'aquesta, un per 960 ptes.; 709, Llorenç Canadell de Centenys, un per 900 ptes.; 710, Joaquim Planel·la de Mieres, un per 425 ptes.; 711, Anton Noguier d'aquesta, un per 720 ptes.; 712, Esteve Casadevall de Guemol, un per 1.200 ptes.; 713, Josep Dilmé de Mas Riera, un per 500 ptes.; 714, Llorenç Terradelles de Banyoles, un per 1.200 ptes.; 715, Salvador Soler d'aquesta, un per 1.040 ptes.; i 716, Miquel Quintana de Palol de Rebaudit, un per 1.200 ptes.

Mutualitat segur eugues.—*Altes:* Pòlissa número 61 de Miquel Mitjà de Sant Esteve, assegura una euga per 600 ptes.; 62, Salvador Company de Pujals, una per 700 ptes.

Mutualitat segur bous.—*Altes:* Pòlissa número 526, Jaume Juncà de Banyoles, assegura un vedell per 250 ptes.; 527, Josep Riera de Banyoles, un per 300 ptes.; 528, Pere Llaó de Mata, un per 335 ptes.; 529 i 530, Francesc Ginastera de Puigpalter, dos bous per 500 ptes. cada un; 531, Joaquim Congost d'aquesta, un vedell per 250 ptes.; 532; Josep Xabé d'aquesta, un per 365 ptes.; 533 i 534, Pere Liu de Centenys, dos bous per 500 ptes. cada un; 535, Josep Xabé de Banyoles, un vedell per 400 ptes.; 536 i 537, Joan Palomeras de Vilavenut, dos bous per 500 ptes. cada un.

Mutualitat segur vaques.—*Altes:* Pòlissa número 74 i 75, Joan Congost de Mata, assegura dos vaques per 500 ptes. cada una; 76, Josep Farrés de Vilavenut, una per 500 ptes.; 77, Francesc Comas de Fontcuberta, una per 500 ptes.; 78, Josep Estany de Mata, una per 500 ptes.; 79, Miquel Vilà de Càn Puig, una per 500 ptes.; 80, Miquel Frigola de Mata, una per 500 ptes.; 81, Joan Ventura de Juià, una per 500 ptes.; 82, Bartomeu Pujolàs de Lió, una per 500 ptes.; 83, Ramon Masdevall de Mata, una per 500 ptes.

Indemnitzacions.—Han estat indemnitzades dues eugues assegurades per Salvador Company de Pujals i Vicenç Oriol de Puigpalter i que segons pòlisses núms. 43 i 27 estaven valorades a 300 i 600 ptes. respectivament.

Ultimament s'ha mort l'euga assegurada segons pòlissa núm. 35 pel soci en Josep Vallmajor d'aquesta i que estava assegurada per 600 ptes. Tot seguit que els mutualistes rebin el corresponent avís, els preguem passin a satisfer l'import que proporcionalment els pertoqui.

Fem avinent a tots els socis, que havem rebut les propostes del segur de pedregada, per renovar les pòlisses d'enguany i que a partir del 1 d'abril s'admeten segurs.

—*Per millorar la sement de patates, que d'un quant temps ençà resulta falsificada, el Sindicat n'ha importat, com a prova, una petita quantitat de procedència Holandesa i que segons els informes donen immillorables resultats.*

—*Socis: Recordeu-vos que si voleu quedar ben servits, heu de portar les farinades a fer al molí del Sindicat, únic lloc on no es presta a fer cap classe de mixtificació.*

—*Pageses! recordeu-vos de donar a les vostres gallines el super-aliment "Enèrgic", puix que d'aquesta manera no minvarà la posta de la vostra aviram.*

A la sortida de l'Hora Santa, i en la Sala de Juntes d'aquest Sindicat seran convidats tots els Socis assistents en aquella Hora, amb un esplèndid *repiscollabis* de dolços i vi bo.

—Durant aquesta temporada que no ha sortit el BUTLLETÍ, no havem pogut donar o conèixer als nostres volguts socis els nous enllaços, naixements i defuncions que amb alguns familiars d'aquells s'ha motivat.

—El jove en Benet Coll va contraure matrimoni amb la senyoreta Teresa Llinàs, fills dels socis en Joan i Bernat respectivament d'aquesta.

La filla del soci en Jaume Juncà d'aquesta naixí amb el jove Joan Frigola.

El germà del soci en Manuel Bonaventura veí d'aquesta en Miquel amb la senyoreta Tuies Palmada.

La senyoreta Julia Dilmé, filla del nostre volgut soci en Carles.

També ha contret matrimoni el soci en Valentí Tries d'aquesta.

El fill i filla del soci en Pere Llaó de Borgonyà, en Josep i n'Empar amb la senyoreta Maria Masó d'aquesta, filla de la sòcia naixí amb el soci Joan Dilmé de Mata respectivament.

La senyoreta Queralt Flotats, filla de la sòcia senyora Valentina Orriols d'aquesta amb el jove en Salvador Pujol, de Puigcerdà.

La filla del soci en Llorenç Batxallí, de Borgonyà, amb el jove en Josep Banal d'aquesta.

En Joaquim Comas d'aquesta, fill del soci en Francesc, contragué matrimoni a la ciutat de Gra-

nollers, amb la simpàtica senyoreta Maria Farré, veïna d'aquella població.

A tots els contraents els desitgem tota mena de felicitats i que hagin tingut una bona lluna de mel.

—El soci en Josep Estarriola d'aquesta, ha vist augmentada la seva llar amb el naixement d'un formós nen.

Igual el soci en Pere Xabé amb el d'una xamosa nena.

També el soci Josep Estany Bramon, de Mata, ha tingut l'alegria d'ésser pare d'un bonic nen.

L'esposa del soci en Joan Casadevall d'aquesta per primera vegada ha donat feliçment a llum a un bonic nen.

El fill del nostre conserge, en Pere Rovira i la seva muller Maria Llandrich, s'han vist per primera vegada pares d'un xamós nen.

La nostra més cordial i sincera enhorabona a tots els favorecuts amb tan gaies novetats.

—Han tingut la tribulació de veure traspassar a millor vida:

En Manuel Bonaventura el seu volgut pare en Tomàs d'aquesta.

En Joaquim Noguer de Fontcuberta, ha tingut la desgràcia de veure morir d'accident el seu germà en Rafel.

També han passat a millor vida els socis en Vicenç Oriol de Puigpalter i Anton Masdevall de Fontcuberta.

També el fill d'en Miquel Vilà de Can Puig, el nen que feia poc havia vingut al món.

Trametem als familiars el nostre més sentit pèsam, a l'ensem que preguem als nostres socis que en les seves oracions tinguin present l'ànima dels finats.

Perquè tinguem en compte de publicar qualsevol de les noves que anteriorment copiem, regriacarem a tots els socis que desitgin que sigui publicada una nota, passin per les Oficines a posar-ho en coneixement, o del contrari publicarem les que eventualment es puguin recollir.

Hores de despatx per als diumenges i dies festius, de 6 a 8 del matí, des del dia 8 d'abril.

Socis: Amb ferm entusiasme, constància, perseverant i bon esperit de sacrifici es fan fàcils les empreses més difícils. Apoïeu, doncs, el Sindicat que és el que directament i indirectament us defensa els vostres interessos.

Advertències importants

Les regades i entrecavades de les plantes

L'abús de l'aigua en les hortes acostuma ocasionar perjudicis seriosos, perquè amb l'exés d'humitat, sobretot en èpoques caloroses afroduïdes per bolets i criptògames que malmeten les plantes, polsines blanquinoses en les fulles taques groguenques, podridures en les arrels, que quan no maten desmilloren molt les vegetacions i els fruits. Per poc que es pugui ha de regar-se en pondre's el sol i fer-ho amb cura.

Convé més regar poc i socallar la terra dos o tres dies després d'haver-li donat d'aigua que no abusar d'aquesta. Amb les rasclades, a més de destruir les herbes, es contraria l'evaporació en en oposar-se a la capilaritat i es sosté més temps la frescor de la terra, afavorint així el desenrotllament de les arrels.

Les entrecavades estalvien aigua i donen vigor i força a tota mena de vegetals.

El bon hortà no es descuida mai d'entrecavar després d'una regada.

Cal recordar-ho.

Per a matar les herbes

Moldre sulfat amb sal de cuina i escalfar aquesta barreja a la temperatura de 100 graus fins que agafi un color ben homogeni, sense cap taca. Aquesta solució de clorur de coure, constitueix un excel·lent producte per a destruir les herbes i les floridures. Així ho afirma en Lluís Meyer.

Soci: Quan sentis parlar mal del Sindicat mira qui parla i per què parla. Les més de les vegades els que diuen mal del Sindicat són enemics que fan l'amic.

Masó, imp. Ballesteries, 29— Girona

PAGESOS!

La vostra sastreria no és altra que la

SASTRERIA PALMADA

(LLORÀ)

on trobareu els millors ESTAMS, DRILS I VELLUTS

CARRER MAJOR, 11

BANYOLES

Hotel Restaurant de Marina

Plaça Palau, 10 -- BARCELONA

Es complau a comunicar a la seva distingida clientela que seguint el pla de reformes establert, ha inaugurat el servei de banys i aigua corrent en totes les habitacions, regint no obstant els

MATEIXOS PREUS

**Fàbrica d'Anissats
i Vins del Priorat i País
de
Bernat Clinàs**

Sta. Maria, 5 i 7.-- Banyoles

FÀBRICA D'ANISSATS, LICORS I VERMUTS

MAGATZEM DE VINS AMOROSOS

DE LES MÉS ACREDITADES COMARQUES

FRANCESC RALITA

Plaça Constitució, 41

BANYOLES (Girona)

GORRISTERIA DE JAUME GELI

Plaça Constitució, 1.- Mercadal, 1.-- BANYOLES

**SEMPRE GRAN MODA EN BARRETS I GORRES
DE TOTES CLASSES**

Aquesta casa assabenta a la seva distingida clientela que ha traslladat el local de la **Barberia** a la Plaça Constitució, 1, i la **Gorristeria** al Carrer del Mercadal, 1.

Vins i Anissats

de

Vda. de Josep Malagelada

(Gal Andreu)

Carrer d'Aburada, 4 - Banyoles

**IMPRESA MASÓ
GIRONA**

**PULCRITUD I ECONOMIA
SÓN LES CARACTERÍSTIQUES DELS TREBALLS
SORTITS DELS SEUS TALLERS**